

Renter af den garanterede Fonds Reservecapital samt dens tilfældige Indtægter, derunder indbefattet Administrationsfondens Overskud, forsaavidt disse Indtægter ikke behøvedes til Dækning af Tab.

De Afbetalinger, som paa denne Maade aarlig fandt Sted, vare af meget forskjellig Størrelse og udgjorde i de 20 Aar, som gik nærmest forud for Aaret 1868, i Alt 62,076 Rdl. 24 β , eller gennemsnitlig 3,103 Rdl. 78 β aarlig. Gjældens Formindtelse var væsentlig afhængig af Administrationsudgifternes Størrelse, hvorpaa Finantsministeriet ikke havde nogen direkte Indflydelse, idet disse alene bleve kontrollerede af Interessenterne, og da man fandt dette Forhold lidet tilfredsstillende, blev man i 1868 enig om, at der i Stedet derfor skulde anvendes et fast Beløb af 4.000 Rdl. aarlig. Da denne Ordning saaledes kun angik en nærmere Fastsettelse af den Maade, hvorpaa det ved de nævnte tvende Kongelige Resolutioner var bestemt, at Gjælden skulde afdrages, maatte en Henvendelse til Rigsdagen herom anses for uforuden.

Som ovenfor anført, bliver nu Statskassens Gjæld til Kredittassen afdraget med et aarligt Beløb af 8,000 Kr., som Kassen i sit Regnskab afskriver paa Gjælden. Da der imidlertid paa denne Maade vil forløbe omtrent 195 Aar, førend Gjælden bliver fuldstændig afkrevet, og da det ikke kan benegtes, at der mulig i dette lange Tidrum vil kunne indtræffe Forhold, som kunne faae Indflydelse paa Kredittassens Evne til at opfylde sine Forpligtelser, har der allerede tidligere været forhandlet om en anden Afgjorelsesmaade. Der blev saaledes i 1870 ført Forhandling om, at der for Gjældens Restbeløb skulde meddeles Kredittassen Folium i Indskrivningsbogen for uopsigelige 4 % Statsobligationer, hvoraf Beløbet kunde uddrages i Summer af indtil 50,000 Rdl. halvaarlig, men disse Forhandlinger førte ikke til noget Resultat, nærmest fordi Finantsministeriet under de daværende Konjunkturer ikke ønskede, at større Poster af de 4 % indenlandske uopsigelige Statsobligationer paa denne Maade skulde komme paa Markedet. Siden den Tid have imidlertid Konjunkturerne forandret sig, og da Kredittassens Bestyrelse samtykkede i til Afgjorelse af Gjælden istedetfor indenlandske 4 % Statsobligationer at modtage Kassens egne Obligationer, der kunde indkjøbes ikke ubetydeligt billigere end Statsobligationer, samt da Statskassens disponible Midler vare tilstrækkelige til uden Ulempe at indføre hele det fornødne Beløb i Obligationer, fandt Finantsministeriet det at være fordelagtigt for Statskassen at afslutte den omhandlede Overenskomst.

J. B. S. Estrup.

E. Hansen.

Et Folkethingets Finantsudvalg.

11) Udvalget kan ikke billige, at den i 1868 truffne Overenskomst afsluttedes uden Rigsdagens Samtykke. Spørgsmaalet om den foreslaaede Udbetaling af Statskassens Gjæld til Kredittassen har Udvalget udsat til 3die Behandling.

12) 4. b. Renter af de i Vestindien udestaaende Fordringer samt Overskud af de af Statskassen overtagne Plantager. Paa Forespørgsel har Udvalget modtaget følgende Skrivelse fra Finantsministeren:

Finantsministeriet. Kjøbenhavn, den 2den December 1884.

J behagelig Skrivelse af 25de f. M. har det ærede Finantsudvalg udbedt sig meddelt Oplysning om Grunden til, at Udbyttet af de af Staten overtagne Plantager paa St. Croix for Finantsaaret 1885—86 er ansat 4000 Kr. lavere end for indværende Finantsaar.

J Gjenbar herpaa skal man tjenstligst bemærke, at medens man i de første Aar efter Overtagelsen af de paagjældende Plantager ikke havde andre Forudsætninger for Calculeringen af deres Udbytte ved Affattelsen af Finantslovsforslagene end — saaledes som hvert Aar forklaret i Anmærkningerne til disse — at opføre i rundt